

غرفه‌ی ۱: اهمیت غدیر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَنَا مِنَ الْمُتَمَسِّكِينَ بِوَلَايَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالأَئِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

شهنشاه اقلیم ایمان علی است

ولیّ خداوند سبحان علی است

وصیّ بلا فصل ختم رُسل

مروّج به احکام قرآن علی است

در طلیعه‌ی سال گشت غدیر، عید بزرگ خدا، گرد هم آمده‌ایم تا به یاد این روز مبارک و فرخنده، جشن ولایت و انتصاب مولایمان حضرت مولی‌الموحدین امیرالمؤمنین علی علیه السلام را گرامی داریم و در این محفل نورانی و بی‌ریا، به پیشگاه وارث زنده‌ی غدیر، امام عصر ارواحنفا، عرض ادب کنیم و تبریک گوئیم. قدوم شما عزیزان را به دیده‌ی منت می‌نهم و به شما خوش آمد می‌گوئیم.

اجازه دهید سخن از غدیر را از گذشته‌ای دورتر آغاز کنیم تا اهمیت و عظمت غدیر را بیش‌تر بشناسیم. غدیر مشعلی همیشه فروزان است که به اراده‌ی الهی و به دست آخرین پیامبر خدا برافروخته شد تا بشریت همه‌روزه از نورش بهره گیرد و ره‌توشه‌ای از آن برای سعادت و خوش‌بختی جاودانه‌ی خویش بردارد.

غدیر پیامی الهی و کتابی همیشه گشوده است تا ما پیوسته در آن نظر کنیم و راه و روش زندگی از آن بیاموزیم و به نشانه‌ی ایمان و وفاداری، مسؤولیت ابلاغ آن را به

دیگران در این عصر و در زمان‌های آینده بر عهده گیریم. بیایید با غدیر بیش‌تر آشنا شویم و صاحب آن را بشناسیم و به دیگران بشناسانیم.

سخن از امیر غدیر است و خانه‌زاد کعبه؛ همو که به هنگامه‌ی میلاد، با شکافته شدن رکن مستجار، سه روز میهمان خدا شد و فرشتگان خدمت‌گزاران آن ضیافت الاهی بودند. با شکافته شدن دوباره‌ی کعبه، آن نادره‌ی دوران به همراه فاطمه بنت‌اسد، چشم در چشم رسول خدا، حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله وسلم گشود و این‌چنین نجوا کرد:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ...

و حبیب خدا مولود نازنین را در آغوش گرفت و پاسخ داد:

قَدْ أَفْلَحُوا بِكَ يَا عَلِيُّ

آری، علی جان! به یقین مؤمنان به تو رستگار و سعادتمند شدند.

چنین شد تا نوری دیگر از تبار ابراهیم در آغوش امین مکه جای گرفت. قضا را چند سالی بیش‌تر از دوران کودکی وی سپری نشده بود که او را به امین مکه سپردند. بدین‌سان، هم‌دم و هم‌سخن و هم‌نفس او شد و در دامن او پرورش یافت. با تربیت او قد برافراشت و همراه او به حرا رفت و به عبادت و بندگی خدای مهربان پرداخت.

از عام الفیل چهل سال گذشته بود. بیست و هفتم ماه رجب، خدا بر بندگان‌ش منت نهاد و امین مکه را به پیامبری مبعوث فرمود و فصل تبلیغ دین خدا آغاز شد.

زاده‌ی ابوطالب علیه السلام در دوران نوجوانی، نخستین ایمان‌آورنده به خدا و پیامبر و اولین مسلمان گردید و همراه و هم‌پای او گام برداشت.

در نخستین دعوت آشکار پیامبر صلی الله علیه وآله وسلم، تنها اجابت‌کننده‌ی رسول خدا او بود که برخاست و لب به سخن گشود و رسالت پیامبر خاتم را لبیک گفت و در همان مجلس از سوی مقام رسالت به وصایت و جانشینی منصوب شد.

در یکی از سخت‌ترین دوران اسلام شبی که سران قبایل کفر با نقشه‌ی شیطانی، شمشیرها به روی دعوت‌گر دل‌سوز خویش آخته بودند در پاسخ به درخواست خفتن در جایگاه پیامبر صلی الله علیه وآله وسلم تنها یک سؤال از رسول خدا کرد: «آیا شما به سلامت می‌مانید؟» و از سلامت‌ماندن خود نپرسید و چون پاسخ شنید: «آری»، گویی آسوده شد و در بستر رسول آرام گرفت. بی آن‌که زره بپوشد و شمشیری به دست گیرد و هر دم در انتظار تکه‌تکه شدن پیکر، در بستر پیامبر صلی الله علیه وآله وسلم خوابید تا حبیب زنده بماند، تا بشریت از این رحمت بزرگ الهی در مسیر سعادت و خوش‌بختی برخوردار گردد، تا ظلم و جور از این جهان رخت بربندد. آری، او همه چیز خود را در راه دین خدا فدا کرد و خشنودی خالق را به دست آورد؛ آن‌هم در زمانی که هنوز حکمی برای جهاد و فداکاری نیامده بود و از این‌رو سرمشق فداکاران شد.

سیزده سال از بعثت پیامبر صلی الله علیه وآله وسلم گذشته بود که به مدینه النبی (یثرب آن‌روز) هجرت فرمود و در پیکارهای بدر و أحد و خندق و خیبر و بسیاری دیگر از جنگ‌ها در کنار نبی اکرم صلی الله علیه وآله وسلم شرکت جست و از فداکاری برای حفظ جان آن فرستاده‌ی رحمت دریغ نورزید.

روزی نیز بر بلندای شانه‌های پیامبر، فراز آمد و بت‌ها را در فتح مکه فرو شکست و خانه‌ی توحید را تطهیر کرد.

کارنامه‌ی ۶۳ سال زندگانی او که با پیامبر صلی الله علیه وآله وسلم و قرآن و اسلام شکل گرفته بود مملو از تلاش و فداکاری در تمامی آن لحظه‌هاست. در سراسر این دوران،

ارزش‌های والای وجودی و دریای مواج فضایل بی‌انتهای آن سرور راستان صحنه‌هایی
آفرید که او را به اوج منزلت‌ها بُرد و به این افتخارات نایل گردید:

- هم‌گام و همراه پیامبر
- امیر اهل ایمان و برترین انسان پس از رسول خدا
- برادر و جانشین و دروازه‌ی علم پیامبر
- پیشوای هدایتگر، حق‌گرا و باطل‌ستیز
- دعوت‌کننده به قرآن و مفسر شایسته‌ی آن
- پرچم هدایت و سفینه‌ی نجات
- آری علی(ع) با حق است و حق با اوست.
- علی(ع) با قرآن است و قرآن با اوست.
- دوست او دوست خدا و پیامبر و دشمن او دشمن خدا و پیامبر است.
- علی صراط مستقیم الهی و معیار ایمان و نفاق است.
- نخستین نفر از عترت پیامبر است که امانت گران‌سنگ و عامل هدایت و جلوگیری از ضلالت پس از رسول خداست.
- از پلیدی‌ها و لغزش‌ها به دور و از اصحاب کِساء است.
- آری،... او فضایل بی‌شماری را به خود اختصاص داده که در این مجموعه یارای پرداختن به آنها نیست اما در اهمیّت و عظمت غدیر همین بس که وجود چنین شخصیتی، محور غدیر است.

غدیر اگر در اجتماع بی‌همانند آن روز از سراسر سرزمین‌های اسلامی و از قبایل مختلف تشکیل می‌شود و راویان فراوانش نقل آن را به تواتر می‌رسانند،

غدير دارای محتوایی است که ریشه در قرآن دارد و براساس فرمان و اراده‌ی الهی و به طور رسمی به صورت وحی، از آسمان بر پیامبر فروفرستاده می‌شود و جدیت خطاب و ابلاغ به حدی است که با صورت نگرفتن آن، زحمات ۲۳ ساله‌ی برترین شخص عالم به سرانجام نمی‌رسد و به مصداق «فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ» تمامی آن تلاش‌ها زیر سؤال می‌رود، غدير پیام‌رساننده‌ای چون آخرین پیام‌آور الهی دارد که جز وحی نمی‌گوید و قول و فعلش حجت است،

غدير یادآور شایستگی‌ها و فضایل امير ابرار و اعلام رسمی و آشکار و فراگیر رهبری و ولایت و امامت اميرالمؤمنين و فرزندان‌ش تا آخرین روز دنیا است، غديرمايه ی تکمیل دین و اتمام نعمت و رضایت خداست. غدير برترین عيد نزد پیامبر و پیشوایان راستین اسلام است.

آری غدير با تمام غرض‌ورزی‌ها و تحریف‌ها و دشمنی‌ها و به دلیل روشنی و وضوح و دلالت و تواتر و اسنادش، سند همیشه‌زنده‌ی تاریخ و حماسه‌ای جاودانه است که اینک بعد از چهارده قرن به دست ما رسیده که حتی عالمان مکتب خلافت را نیز به نقل و روایت واداشته است. آری، غدير بنا به تمام این دلایل که گفتیم اهمیت‌ش را به هر انسان طالب سعادت می‌رساند و می‌فهماند؛ اما بالاترین عظمت و اهمیت غدير مدیون شخصیت والای امير اهل ایمان حضرت مولی‌الموحدین امام علی‌بن ابی‌طالب علیه السلام است که به گوشه‌ای از صفات و ویژگی‌هایش اشاره کردیم.

زمان غدير، مکان غدير، اصحاب غدير، بیعت غدير، الهی‌بودن غدير... همه و همه این رخ‌داد بزرگ را در جایگاهی مهم و حساس از تاریخ قرار می‌دهد و علی علیه السلام، که سبب ماندگاری و جاودانگی غدير است را در یکی عظیم‌ترین و حساس‌ترین فرازهای تاریخ.

اگر علی علیه السلام در میانه‌ی صحنه‌ی غدیر نبود، پیامبر دست چه کسی را بالا می‌برد که مورد تأیید خدا باشد و راهش را به گونه‌ای ادامه دهد تا زحمات ۲۳ ساله‌ی ایشان هدر نرود؟!

اگر علی علیه السلام در کنار آن برکه حاضر نمی‌بود، دست مردم در دست چه کسی گذارده می‌شد تا آنان را به اوج سعادت و عظمت و ایمان و به سرای بهشت رهنمون گردد؟! مگر نه تنها اوست که می‌تواند در جانشینی پیامبر خداوند، پاسدار دین و شرف و برتری و افتخار و نگهبان همه‌چیز باشد؟ کدام انسان دیگری پس از پیامبر، فضایی چون علی دارد؟

آری، همه‌چیز «غدیر» که نه، همه‌چیز «اسلام» پس از پیامبر، به علی علیه السلام برمی‌گردد و در یک کلام، او روح اسلام است.

اینک که اهمّیت غدیر را شناختیم و راز عظمت غدیر برایمان آشکار شد، همراهان باشید تا در بخشی دیگر سفری به آن و نظاره‌گر منبری باشیم که دست رسول خدا دست یداللهی علی مرتضی را بر فراز آورده و آخرین پیام الهی را می‌رساند؛ پیامی که اگر به گوش جان کسی برسد و محتوای آن را نپذیرد، این عمل او برابر با خروج از وادی ایمان و بندگی خداست.

کتاب‌هایی که به نمایش گذارده شده است، هر کدام به نحوی شما را با موضوعات عرضه شده بیش‌تر آشنا می‌کند.

در آخرین بخش می‌توانید آثار موجود را برای مطالعه تهیه کنید و پاسخ پرسش‌های خویش را دریافت دارید.

از خدای مهربان مسألت داریم ما را از متمسّکین به ولایت امیرالمؤمنین علیه السلام و فرزندان پاکش قرار دهد و توفیق پیروی و تبعیّت از آخرین بازمانده‌ی عترت، حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه را به ما عنایت فرماید.